

Prof. dr. sc. Sead Alić

TRI PRSTA JEDNE RUKE (MOSKVA – BEOGRAD – BANJA LUKA)

Istina polako postaje sve očiglednijom. Nije Bosna i Hercegovina ‘disfunkcionalna’ zato što u njoj živi dva milijuna muslimana (kako je sugerirao Orban) nego je takva zato što su je takvom činili provoditelji plana osovine Moskva-Beograd-Banja Luka. Nije uopće stvar u tome da muslimani/Bošnjaci žele unitarnu Bosnu i Hercegovinu, nego potpuno suprotno, stvar je u tome što osovina Moskva-Beograd-Banja Luka želi podijeliti Bosnu i Hercegovinu.

Na tu su se inicijativu naslonili i sljednici starog plana o trećem entitetu, cijelu je maskirajući opstrukcijama i pravnim igrama. No sad se pokazuje da nije problem niti Ustav, ni preglasavanje, niti građansko pravo da građani glasa-ju za svog kandidata bez obzira na njegovu nacionalnu, vjersku ili neku drugu određenost. Na krilima bahatosti provođenja ruskoga plana skrivenog u ruho tuđeg unitarizma i disfunkcionalnosti (zbog postojanja velikog broja onih koji nisu pobijeni u prošlom ratu) – snažio je pokret koji je od Haškoga suda inače okvalificiran kao Udruženi zločinački pothvat. Političkom akcijom i dodatnim pritiskom na Zapad htjelo se prebrisati zločine koji su učinjeni prilikom ratnog pokušaja uspostavljanja ‘čistih’ teritorija u Bosni i Hercegovini. Napad Rusije na Ukrajinu osvijetlio je zakulisne igre Beograda i Banja Luke, a osvijetlio je i sve zagovaratelje raspada Bosne i Hercegovine.

Rusija se u svojim medijskim nastupima poziva na genocid nad Rusima u pokrajinama Ukrajine gdje ih najviše živi. Među ostalim poziva se da im nije bilo dopušteno služiti se svojim jezikom. Kako bi se Putin osjećao kao musliman, da pripada narodu koji je trebao biti istrijebljen, da nema pravo služiti se

bosanskim jezikom, a djecu mora slati u škole koje nose imena ratnih zločinaca odgovornih i za genocid? Vjerojatno s tim ne bi imao problema jer je davno 'na-dišao' moralnu razinu razumijevanja čovjeka. Uostalom kao i svaki imperator zaključan u viziju svoje slave i vlastitog imena u povijesti.

Veliki skup potpore građana Srbije ruskoj invaziji na Ukrajinu jasan je znak onome tko želi vidjeti da je razina indoktrinacije srpskog građanstva od strane programiranih medija dosegla razinu proizvodnje industrijski oblikovane nekritičke maloumne svijesti. Godine proizvodnje mitova bile su godine vjere u Velikog brata i malog egzekutora u manjinskom entitetu gdje se od prestanka oružanih sukoba stalno radilo na dolijevanju ulja na vatru pravnim, institucionalnim, legalnim i nelegalnim smicalicama.

Linija Moskva-Beograd-Banja Luka bila je užarena, premda ne i očigledna. I premda se od početka, od promjene stava predsjednika manjeg bosanskohercegovačkog entiteta (ranije je izjavljivao kako zna da je u Srebrenici bio genocid, a poslije toga tvrdio da ga nije bilo) moglo vidjeti da mu nešto snažno daje hrabrost nastupa s pozicije moći, malo tko je u počecima sumnjao na Rusiju. No vrijeme (koje se 'igra kamičcima') pokazalo je da je Rusija i te kako razrađivala planove svog povratka na svjetsku scenu.

U početku je to izgledalo kao dobrodošlo pariranje samovolji svjetskog policajca. Rusija je uporno davala do znanja da nije zadovoljna širenjem NATO-a i opkoljavanjem vlastitog teritorija američkim bazama. Putin je u to vrijeme mogao izgledati kao jedina osoba koja Amerikancima smije reći sve što ih ide, odnosno kao glasnogovornik snaga koje su budućnost svijeta vidjele u ravnoteži snaga a ne u jednom svemoćnom policajcu koji će prodavati oružje po svijetu i uvoditi demokracije, inicirati državne udare i kažnjavati neposlušne.

No, koliko god su stavovi ruske administracije prije početka agresije na Ukrajinu (o nepotrebnosti širenja NATO-a) imali svoju težinu i zvučali kao pozivanje na mir i razoružanje - s ovom su agresijom izgubili bilo kakvu uvjerljivost. Ruska pozivanja na nelegitimnost NATO-vih akcija pregažena su zauvijek kolonama tenkova na teritoriju suverene i samostalne Ukrajine. Kritičar je preuzeo kritiziranu strategiju i izgubio uporište za bilo kakvu razumnu kritiku.

Europa, spora u razumijevanju situacija koje se događaju izvan prostora njenih temeljnih interesa, na Bosnu i Hercegovinu dugo je gledala kroz prizmu igara proizvodnje i kažnjavanja terorizma u svijetu (kao izgovor da najveća

svjetska sila tom istom svijetu praktički objavi rat i da do znanja da neće poštovati nijedan zakon koji nije u skladu s njenim interesima). Nakon što su brutalnosti prema Bošnjacima postale toliko velike i tako vidljive da ih se više nije moglo zanijekati, uslijedila je aktivnost kojoj je cilj prvenstveno bio pokazivanje sile kao ključnog argumenta u nastupu svjetskog policajca, odnosno verbalne osude europskih prijestolnica koje nisu spriječile ono što su naknadno počele osuđivati.

Kad se pokazalo da Bošnjaci ne samo što neće biti istrijebljeni nego da takorekuci bez oružja izrastaju u silu koja može srpske snove u Bosni i Hercegovini pretvoriti u kolone njihovih izbjeglica koje iz te iste Bosne i Hercegovine bježe – uslijedila je prijetnja kojom je zaustavljeno napredovanje vojske bez oružja (da bi vojska s oružjem imala vremena preobući se u civilnu odjeću u kojoj će nastaviti rat drugim sredstvima). Bio je to trenutak kada je otvorena Pandorina kutija. Nekažnjeno zlo, preobučeno u civilnu odjeću, s posebnim odredima vojnika političara, krenulo je u realizaciju istog plana drugim sredstvima. Impresioniran snagom njihove laži i Putin, dolazeći na vlast počinje razvijati plan zasnovan na gotovo identičnoj matrici – zauzimanje teritorija, despotsko ponašanje, stvaranje vlastite oligarhije i istovremeno licemjerno igranje osudama grešaka Zapada.

Od rušenja 'blizanaca' 11. rujna 2001. (a Putin zna tko ih je srušio) rasla je američka inicijativa da se u njoj zainteresirane zemlje uvede onaj oblik demokracije koji Americi odgovara. Putin je učio. Slomljene su legitimno izabrane vlade u mnogim zemljama, a usluge rušenja uglavnom su naplaćivane naftom i različitim oblicima iskazivanja odanosti prema američkoj administraciji. Putin je zbrajao. Kada je Amerika pročitana sa svojim konceptom i kada se odnos političke moći u svijetu počeo mijenjati – Putin je vidio da dolazi vrijeme preuzimanja iste inicijative, istog obrasca ponašanja. Prostor za djelovanje već je imao – nekadašnji blok istočnih zemalja. U taj blok ubrojao je i Bosnu i Hercegovinu, kao dio nekada socijalističke SFRJ. Zaboravio je ono povijesno NE, stasalo upravo u bosanskim brdima.

Ako je matrica ista, onda ni apetiti nisu manji. Putin će, usamljen, blindiran, hladno kalkulantski posegnuti za svim onim za što misli da na to ima pravo. Izgubiti nema ništa osim svog života koji je ionako već izgubio. Sve ostalo kolateralne su žrtve igre liberalne i pravoslavne despocije. (Sasvim je svejedno

što ove igre koriste liberalizam i pravoslavlje samo kao kulise. Trag će ostati i mirisat će po kulisama.)

Zapad je ponovno uspavan i dvoji. Teško je desetljeća pasivnosti nadoknadi raspravama u parlamentima, bez obzira koliko se svakodnevno napreduje u spoznaji vlastitih zabluda. Uspostavljanje europskog jedinstva bit će labudi pjev ako ruske rakete dođu nadomak Zagreba, nuklearke u Krškom, odnosno najvećih europskih prijestolnica.

Hitno treba maknuti iz bosanskohercegovačke politike vođe manjeg entiteta sklone hazardnoj igri s novim Hazjajinom. Mora se spriječiti igra osamostaljenja manjeg entiteta i istovremenog potpisivanja ugovora s Rusijom o svim oblicima uzajamne suradnje i pomoći. Hitno se Bosna i Hercegovina mora uključiti u Europsku uniju, jer je to jedini način da se sama Europa zaštiti od novog ratnog poligona u srcu Europe.

Europa ne smije igrati igru 'ispunjavanja uvjeta' za ulazak Bosne i Hercegovine u Europu. Danas je na djelu strašno opasan scenarij Hazjajina i njegovih potrkala. Pokušaj osamostaljenja manjeg entiteta bio bi poziv Putinu da instalira svoje rakete na zemljištu za koje se predsjednik manjeg entiteta toliko zalagao i koji bi očigledno bio zalog očuvanja bogatstva i privilegija nomenklature koja se toliko borila protiv jedinstvene i građanske, i demokratske - Bosne i Hercegovine.

Ako je Europa prešutno dopustila strahote učinjene za vrijeme agresije na Bosnu i Hercegovinu okrećući glavu od nekog 'lokalnog sukoba', danas to ne smije, jer je na djelu desetljećima pripremani odgovor ruskih snaga na američko igranje svjetskog policajca. Taj odgovor nažalost provodi se oružjem, upadom vlastite vojske u nezavisnu zemlju, granatiranjem, raseljavanjem i drugim nesrećama za stanovništvo jedne nezavisne države. Istovremeno susjedne zemlje drhte jer je pripremani korpus petokolonaša počeo dizati glave i u tim zemljama.

Vrijeme je za promjenu paradigme. Vrijeme je za odgovor. Vrijeme je za novi referendum. Vrijeme je za primanje Bosne i Hercegovine u Europsku uniju.